

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กึ่งกาญจน์ กันนาง. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปเรขาคณิต นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนตามรูปแบบการสอน ความคิดรวบยอดกับกลุ่มที่เรียน โดยวิธีสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (คณิตศาสตร์), สำนักบัณฑิต, สถาบันราชภัฏเชียงราย.
- กิตติ รัตนราษฎร์. (2550). วิธีการสอน (Teaching Methodology). ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). การคิดเชิงมโนทัศน์. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- ฉันท ชาติทอง. (2554). สอนคิด: การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- นิตริณี ปิยะพิมพ์สิทธิ์. (2554). โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ TAP 4.3.5. เข้าถึงได้จาก <http://e-learning.vcc.go.th/learning/learning/stat/statindex.htm>
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2550). ผลของการใช้รูปแบบการสอนมโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หลักการใช้ภาษาไทย และความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ญาณภา ไซตติลภ. (2555). การแปลงข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาความแปรปรวนไม่เท่ากันสำหรับแผนแบบการทดลองสุ่มสมบูรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสถิติ, คณะสถิติประยุกต์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัฐพงษ์ อินทรสุข. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างการสอนด้วยรูปแบบการสอน ความคิดรวบยอดและหลักการกับการสอนปกติ เรื่อง กำลังไฟฟ้ากระแสสลับ 1 เฟส. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า, คณะครุศาสตร์ อดิศรธรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ทิสนา แชนนี. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาภาณุ สุนทรกระจำ. (2551). รูปแบบข้อผิดพลาดในการทำโจทย์คณิตศาสตร์หัวข้อเทคนิคการหปริพันธ์. เข้าถึงได้จาก <http://www.km.mut.ac.th>

- นิโลบล นิ่มกิ่งรัตน์. (2543). การวิจัยการศึกษา. เชียงใหม่: ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บัญชา ชูระคำ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การหารระหว่าง กลุ่มที่สอน โดยการสร้างความคิดรวบยอดกับกลุ่มที่สอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านไม้ลู่ชนมิตรภาพที่ 169 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ การสอน (คณิตศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2544). การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิดและ วิธีการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี.
- ปราณี พรภวิชัยกุล. (2549). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้โมเดล การสร้างมโนทัศน์ที่มีต่อมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์และความคงทนในการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย .
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- เพราพรรณ เปลี้นกู่. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ไพบุลย์ เทวรักษ์. (2540). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เอส ดี เพรส การพิมพ์.
- ฟ้าภูษา วงศ์เลขา. (2552). การเรียนคณิตศาสตร์ : ความจำเป็นที่ไม่ควรมองข้าม. เข้าถึงได้จาก <http://social.obcc.go.th/node/83>
- มหิศร นันตโลหิต. (2550). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์กับการสอน แบบปกติ. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาลี จุฬา. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- เขวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2553). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เขวดี วิบูลย์ศรี. (2548). การวัดและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราตรี นันทสุคนธ์. (2553). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท จดทอง จำกัด.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2549). การคิด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- วิรัช วรรณะ. (2554). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการสอนด้วยรูปแบบการสอนความคิดรวบยอดกับการสอนปกติ เรื่อง การออกแบบวงจรนิเวศิกส์ควบคุมด้วยโปรแกรมเมเบิล ลอจิก คอนโทรลเลอร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สมบุญม์ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สาคร เกษม. (2544). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสร้างความคิดรวบยอด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สาคร แสงผิง. (2554). การวิเคราะห์ข้อสอบแบบอัตนัย. เข้าถึงได้จาก <http://www.nitesonline.net/sakorn/essay.pdf>
- สิรินทิพย์ พูลศรี. (2542). ผลของการใช้รูปแบบการสร้างความคิดรวบยอดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพัตรา ภูงษ์สูง. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเชิงซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบอุปนัยและแบบนิรนัย ประกอบการใช้เทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพิน บุญสูง. (2554). เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุรางค์ ไก่ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). ครบเครื่องเรื่องความคิด. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2551). กลยุทธ์การสอนคิดเชิงมโนทัศน์. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สุวิน โรจน์บุญถวิล. (2548). ชุดการเรียนรู้แบบอุปนัยโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่อง ความน่าจะเป็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพร ม้าคนอง. (2553). ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์: การพัฒนาเพื่อพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อิสรากรณ์ ทิพย์วงศ์. (2547). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสร้างความคิดรวบยอด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ, สาขาวิชาประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Belcastro, P., Frank. (1966). Relative effectiveness of the inductive and deductive method of programming algebra. *The Journal of Experimental Education*, 34, 3.
- Bilash, Olenka. (2011). *Inductive and deductive instruction*. Retrieved from <http://www2.education.ualberta.ca/staff/olenka.bilash/best%20of%20bilash/inductivedeductive.html>
- Gawronski, Donnelly, Jane. (1972). Inductive and deductive learning styles in junior high school mathematics: an exploratory study. *Journal for Research in Mathematics Education*, 3(4), 239–247.
- Gordon, Sheldon, & Gordon, Florence. (2007). Discovering the fundamental theorem of calculus. *Mathematics Teacher*, 100(9), 597.
- Horak, M., Virginia, & Zweng, J., Marilyn. (1978). The effect of inductive – deductive teaching methods and field – dependence – independence cognitive style upon student achievement in mathematics [microform]. *The National Council of Teachers of Mathematics*, 56th. Retrieved from Eric Clearinghouse database.
- Jadhav, M.L.. (2011). A study of the effectiveness of concept attainment model in teaching of Geography at secondary level . *International Referred Research Journal*, 28(3), 10–11.
- Jeong, Yun, & Flores, Alfinio. (2008). The pythagorean theorem with jelly beans. *Mathematics Teacher*, 14(4), 202.
- Kalani, Aarti. (2009). A study of the effectiveness of concept attainment model over conventional teaching method for teaching Science in relation to achievement and retention. *Shodh, Samiksha aur Mulyankan (International Research Journal)*, 5(2), 436–437.
- Klausmeier, J., Herbert, & Feldman, V., Katherine. (1975). Effects of a definition and a varying number of examples and nonexamples on concept attainment. *Journal of Educational Psychology*, 67(2), 174–178.
- Shaughnessy, Michael. (2012). *Some thoughts on calculus and a thank you!*. Retrieved from <http://www.nctm.org/about/content.aspx?id=32772>

Sobczyk, Jim. (2005). Exploring the integral of $1/t$. *Mathematics Teacher*, 99(2), 102.

Truxaw, P., Mary, & DeFranco, C., Thomas. (2007). Lesson from Mr. Larson: an inductive model of teaching for orchestrating discourse. *Mathematics Teacher*, 101(4), 268.

Truxaw, P., Mary, & DeFranco, C., Thomas. (2008). Mapping mathematics classroom discourse and its implication for models of teaching. *Journal for Research in Mathematics Education*, 39(5), 489–525.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University